

at man vil søge at ordne det saaledes, at Statstilskuddet kan nedbringes. Det har glædet mig overordentligt, at ikke saa faa Medlemmer i alt Fald ved denne Finanslovdebat har omtalt dette Spørgsmaal. Det viser sig altsaa, at det gaar op for flere og flere, at det er et Forhold, man maa søge at faa ordnet. Det er ogsaa efter min Mening paakrævet. Nu er jeg imidlertid ikke saa sikker paa, at den Vej, den højtærede Minister vil gaa, er den rigtige. I alt Fald er det efter min Mening bundforkert, hvis man vil ordne det Spørgsmaal gennem Finansudvalget. Jeg synes, at Rigsdagen, Folketinget, maa kræve, at et Spørgsmaal af saa stor Betydning maa afgøres af Rigsdagen. Nu ser jeg ganske vist, at det ærede Medlem Hr. Pinholt, som er blevet Formand for Finansudvalget, i Gaar har udtalt til „Nationaltidende“, at Finansudvalget betragter sig som Udtryk for hele Folket. Ja, det er meget godt, at man ikke sætter sit Lys under en Skæppe. Men jeg vil ogsaa mene, at den højtærede Finansudvalgsformand maa passe paa, at han ikke bliver for stor i egen Indbildning, og at Finansudvalget ikke kommer til at sætte sig over Folketinget. Jeg hører til dem, som synes, at Finansudvalget i alt Fald har tiltaget sig Magt nok, og derfor ønsker jeg ikke, at vi skal lægge mere Magt over i Finansudvalgets Hænder end højst nødvendigt; og i alt Fald alle de Spørgsmaal, vi kan afgøre her, bør komme frem i Folketinget, for at vi kan faa dem fuldt belyst og afgjort her. Og det saa meget mere, som Finansudvalget maaske ikke i den Forstand kan siges at være et Udtryk for hele Folket, som vi har Partier her i Folketinget, som ikke er repræsenterede i Finansudvalget; hverken Retsforbundet eller Partiet Holstein har Medlemmer i Finansudvalget. Og dertil kommer, at Retsforbundet har stillet et positivt Forslag til Ordning af det kongelige Teaters Forhold, hvorfor det efter min Mening vilde være ganske utilbørligt, hvis Finansudvalget ordnede det Spørgsmaal udenom Folketinget. Derfor synes jeg, man maa stille det Krav, at Sagen føres frem til Afgørelse her, uanset hvordan man vil ordne den.

Vi har faaet en lille Smule at vide om, hvordan man ønsker at ordne denne Sag, idet man vil forsøge at faa Radio-lytterne til at betale 200 000 Kr. af det kongelige Teaters Underskud. Det kunde maaske udvikle sig saadan i det lange Løb for Ministeriet og for dem herinde i

København, som ønsker at opretholde det kongelige Teater som Statsinstitution, at det var en Maade, hvorpaa man kunde faa Underskuddet nedbragt. Men jeg er ikke saa sikker paa — jeg tvivler tværtimod i høj Grad derpaa —, at det er den rigtige Maade at ordne det Forhold paa. Men man vil jo samtidig leje Dagmar-teatret. Og jeg maa straks paa Forhaand sige, at det er jeg imod; det er ikke den Vej, man skal gaa. Jeg tror ikke, at Staten skal have flere Teatre; vi har i alt Fald nok i de Byninger, vi har der. Og derfor er jeg ogsaa taknemmelig for, at Retsforbundet her i Tinget har fremsat et Forslag, der gaar ud paa, at man skal forsøge enten at sælge eller udleje det kongelige Teater. Man kan nemlig ikke, i alt Fald ikke under de økonomiske Forhold, som vi nu lever under for Tiden, hvor Tusinder af Medborgere kæmper en fortvivlet Kamp for at opretholde deres Hjem, blive ved at ofre Millionbeløb, for at det kongelige Teater kan opretholdes i sin nuværende Skikkelse. Og langt mindre kan man gaa til en Udvidelse ved at leje et andet Teater. Jeg har saa tidt hørt den Betragtning fremføre, at Staten skal opretholde dette Kulturcentrum, fordi der derfra udsprede Kulturværdier. Der kan nu imidlertid være delte Meninger om, hvorvidt det er Kulturværdier, som er Prisen værd. Jeg er i alt Fald fuldkommen overbevist om, at Fler-tallet af det danske Folk er enigt i, at disse Kulturværdier er blevet købt for dyrt nu i mange Aar. Jeg er ogsaa fuldkommen overbevist om, at hvis der kunde blive Lejlighed for Folket til at afgøre Spørgsmaalet ved Afstemning, vilde der blive et knusende Flertal for, at Staten skulde løses fra de Forpligtelser. Jeg gaar ogsaa af og til — det er ikke saa tidt — i det kongelige Teater. Vi Rigsdagsmænd har jo Fribilletter. Jeg har i sin Tid henstillet til Ministeren at afskaffe Fribilletterne til Rigsdagsmændene, og denne Henstilling vil jeg gerne igen rette til den Minister, der har med dette Forhold at gøre. Jeg synes nemlig ikke, at det er rimeligt og passende, at Rigsdagsmændene skal have Fribilletter til en Institution, der aarligt giver et saadant dundrende Underskud, som Staten maa betale. Og derfor synes jeg, at vi maa stille det Krav, at dette Forhold ophører. Men jeg kommer, som sagt, i alt Fald en Gang imellem i det kongelige Teater for at se, om jeg kunde danne mig nogen Mening om de Kulturværdier, der udgaar fra dette saa-